

Že by výpověďmi, vzhledem ke skutečnostem v námitkách těch uvedeným porušeny byly jiné předpisy zákonů o pozemkové reformě, jež zakládají nějaký nárok strany, nss neshledal, a stížnost to také netvrdí.

Bezpodstatnou shledal nss též námitku uvedenou pod č. 5), neboť ze spisů není nikterak patrné, že by stpů omylem vypovídal parcely celé, ačkoliv chce převzít pouze část jejich.

Námitkou 6) a 8) vytýká stížnost, že úřad vypovídá st-li hospodaření a ukládá mu vyklizení a odevzdání nemovitostí, jež st-l vůbec ve vlastnictví nemá. Výtkami těmi nenamítá st-l porušení nějakých jiných předpisů než těch, jež platí o výpovědi z hospodaření dle části Ic zák. náhr., nýbrž bere v odpor výpověď poz. úřadu jen ohledně té složky její, jež jest pouhým prohlášením poz. úřadu učiněným jménem státu jako strany.

Proti výpovědi z hospodaření v této její vlastnosti lze však stěžovati si jen u řádného soudu (§ 20 zák. náhr.), a jsou proto uvedené námitky st-lovy dle §§ 2 a 3 lit. a) zák. o ss nepřipustné.

Z důvodů těchto bylo rozhodnuto, jak svrchu uvedeno.

Č. 3293.

Š k o l s t v í: I. Podání stížnosti na nss jest věcí naléhavou po rozumu § 4 vl. nař. č. 605/1920 o místních škol. radách. — II. Předsedové míst. škol. rad zaniklých 31. prosince 1920 nejsou legitimováni ke stížnosti na nss proti výroku, kterým provedena byla podle zák. č. 292/20 a nař. č. 605/1920 organizace místních škol. rad nových.

(Nález ze dne 28. února 1924 č. 3315.)

V ě c: Eduard G. jako předseda bývalé německé místní školní rady ve V. a Dr. Ludvík B. a L., předsedové bývalých německých místních školních rad v M. a v P. (adv. Dr. Ludv. Brixel z Mor. Ostravy a Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o zřízení místní školní rady ve V., M. a v P.

V ý r o k: S t í ž n o s t i s e z a m í t a j í j a k o b e z d ů v o d n é.

D ů v o d y: Předseda zšr-y moravské povolil výnosem z 2. května 1921 k žádosti býv. předsedy německé místní školní rady ve V. na základě § 5 nař. z 6. listopadu 1920 č. 605 Sb., aby ve školní obci V. byla zřízena zvláštní místní školní rada pro německé školy obecné a občanské; naproti tomu nevyhověl žádosti býv. německých místních školních rad v M. a v P. o zřízení zvláštních místních školních rad pro německé školy v M. a v P., ježto místní poměry těchto obcí nečiní zřízení jich žádoucím.

Z tohoto rozhodnutí podali k žal. úřadu odvolání jednak předsedové býv. německých mšrad v M. a P. (proti nepovolení dělených mšrad v M. a v P.), jednak správní komise města V. a předseda býv. české mšr-y ve V. (proti povolení dělených mšrad ve V.).

Nař. rozhodnutím nedal žal. úřad rekursům předsedů býv. německých mšrad v M. a v P. místa z těchto důvodů:

»Dle ustanovení § 5, odst. 1 a 2 vlád. nař. ze 6. listopadu 1920 č. 605 Sb. má se v každé obci školní zříditi zpravidla pouze jedna mšr

a volnému uvážení předsedy zř-ry jest zůstaveno, aby rozhodl, zda se má v některé školní obci zřídit zvláštní mšr pro školy jiného vyučovacího jazyka, než jest jazyk národnostní většiny.

Z ustanovení těchto jde na jevo, že řízení zvláštních mšrad jest výjimkou, kterou povoliti lze jen ze zvláštních ohledu hodných důvodů výjimečných.

Takových důvodů v obou uvedených případech však není i nelze proto zvláštní mšr-ry pro německé obecné a měšťanské školy ve školních obcích v M. a v P. povoliti.«

Stížnosti, již podali předseda správní komise města V. a předseda bývalé české mšr-ry ve V., žal. úřad nař. rozhodnutím vyhověl a v odpor vzaté rozhodnutí předsedy zř-ry, pokud jím povoleno bylo, aby ve školní obci v-cké se zřídila zvláštní mšr pro německé školy obecné a měšťanské, zrušil z úvah již shora uvedených, poněvadž zvláštních důvodů shora uvedeného druhu ve školní obci V. není a nelze proto zvláštní mšr-u pro německé obecné a občanské školy ve V. zřídit.

Rozhoduje o stížnostech podaných do těchto rozhodnutí býv. předsedy býv. německých mšrad v M., P. a V., musil nss nejprve zkoumati povšechně důvodnost těchto stížností se stanoviska § 2 svého zák.

Podle § 2 zák. z 22. října 1875 č. 36 ř. z. z r. 1876 může se kognice nss-u dovolávati jen ten, kdo tvrdí, že určitým rozhodnutím nebo opatřením správního úřadu jeho právo bylo porušeno.

Nss však shledal, že nař. rozhodnutími práva st-lů porušena nebyla a ani porušena býti nemohla. St-lé vystupují ve své stížnosti zřejmě jako zástupcové mšr-ry v uvedených městech. Tyto bývalé mšr-v byly stejně jako všechny ostatní mšr-ry v Čechách, na Moravě a ve Slezsku zrušeny v důsledku §§ 17 a násl. a § 38 zák. z 9. dubna 1920 č. 292 a §§ 1 a 2 prov. nař. č. 605/20 ze zák. samého a přestaly tedy 31. prosincem 1920 existovati. Místo jejich pak zaujmou nové mšr-ry zřízené podle uvedených předpisů zákonných. Jest ovšem pravda, že 2. věta § 4 vlád. nař. č. 605/20 ukládá bývalým předsedům zrušených mšrad, aby naléhavé práce jejich až do skutečného ustavení se nových mšr vykonávali, a jest též uznati, že podání stížnosti k nss-u vzhledem k propadné lhůtě § 14 zák. o ss jest věcí naléhavou. Nelze však shledati, že by rozhodnutí o zřízení nových mšrad podle § 22 zák. a § 5 nař. bylo vůbec věcí, která by byla s to porušiti práva býv. zrušených mšrad, nebo orgánů jimi zastupovaných, totiž školní obce, bývalých místních školních obvodů podle § 8 zák. č. 4/1906 a konečně škol samých. Pokud jde o školní obec, tedy školní obec ta i podle nového zák. má právě tak svůj povoláný zástupčí orgán, jako podle zákonů dřívějších a nelze spatřovati porušení práv školní obce v tom, když orgán ten bude určitým v zákoně předepsaným způsobem organisován, třebaš by organisace ta mohla z vůle zák. (§ 22 zák. a § 5, 2. odst. nař.) podle úvahy příslušného školního úřadu býti upravena různě.

Zvláštní místní školní obvody podle § 8 zák. z 27. listopadu 1905 č. 4 z. z. z r. 1906 pak přestaly existovati, když novým zák. č. 292/20 organisace mšrad byla postavena na úplně jiný základ a tím nahrazeny předpisy dřívějších zákonů o dozoru ke školám pojednávající o organisaci mšrad; i nemůže tedy nyní již nikdo a ani býv. předseda mšr-ry

vystupovati jako zástupce býv. místních obvodů školních.

Pokud pak jde o německé školy, tedy nelze v zákonodárství školském shledati předpis, který by školám jakožto právním subjektům resp. povolanému jejich zástupci poskytoval právní nárok na to, aby zástupčí orgán těchto škol zákonem zřízený byl určitým způsobem organisován.

Naopak jsou předpisy zák. o zřízení a složení mšrad i o tom, mají-li býti národnostně děleny nebo ne, předpisy čistě organizačními, které prováděti ponechává zákon příslušným úřadům pro dozor ke školám zřízeným. Rozhodnutími těchto úřadů v tomto směru učiněnými nemohou tedy býti porušena práva žádného z oněch činitelů, k jichž zastupování bývalí předsedové německých mšrad v uvedených městech podle § 4, 2. věta vl. nař. č. 605/20 jsou povoláni. Tvrdí-li tedy stížnosti, že nař. rozhodnutími práva st-lů resp. práva jimi zastupovaných právních osobností nebo ústavů byla porušena, činí tak bezdůvodně a jest proto stížnosti jejich zamítnouti jako bezdůvodné, aniž se nss může zaměstnávatí meritorním obsahem jejich.

Č. 3294.

Státní úředníci: O zařadování do skupin podle § 52 služební pragmatiky.

(Nález ze dne 28. února 1924 č. 3487.)

Věc: Leopold B. v D. (adv. Dr. Jar. Brabec z Karlína) proti ministerstvu zahraničních věcí (odb. rada Dr. Lev Vokáč) o propočítání služební doby.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Rozhodnutím z 30. prosince 1921 propočítlo min. zahr. st-li dobu 16 roků 8 měsíců a 17 dní, ztrávenou před jeho ustanovením konceptním úředníkem skupiny A ve vlastnosti kancelářského úředníka zahraniční služby dílem rak.-uherské, dílem čsl., podle postupových lhůt platných pro skupinu E státních pragmatikálních úředníků.

V rekursu resp. rozkladu proti tomu podanému vytýkal st-l, že rozhodnutí min. zahr. odporuje jak zák. o služební pragmatice tak i zák. č. 222/1920 a nař. č. 666 z r. 1920 a domáhal se propočtení služební doby, shora uvedené, podle postupových lhůt, platných pro skupinu C státních úředníků.

Své žádání opíral jednak o § 52 sl. pragmat., jednak o odst. 3 § 1 nař. č. 666 z r. 1920.

Nař. rozhodnutím setrval žal. úřad na svém původním stanovisku zamítavém a uvedl v odůvodnění, že nesdílí názor, jako by pro zařazení do jednotlivých postupových skupin dle § 52 služeb. pragmat. mělo významu předběžné vzdělání a schopnosti, jakých kdo nabyt, nýbrž, že dle předposledních dvou odstavců cit. předpisu jest bez ohledu na to rozhodnou pouze služební kategorie, k níž ten který úředník náleží. Pro posouzení, kterou skupinu dlužno presumovati pro kancelářské úředníky v bývalé rak.-uh. službě zahraniční, jest jedině směrodatným analogické použití nař. z 1. února 1914 č. 34, které zařazuje kancelářské úředníky ve všech resortech do skupiny E časového postupu.